

Lov søger at bringe tilveie. Man kalder jo Fyen, eller har i det Mindste kaldt det for den religiøse Bevægelses Bugge, og det kan gjerne være, at der i det ærede Medlems Egn ikke er en faa stærk Sympathi for denne Sag som paa Fyen; men naar man lægger Mærke til den aandelige Bevægelse, der mere og mere er trængt frem i Befolkningen, maa man dog erkjende, at netop dette Spørgsmaal mere end de fleste andre staar paa Dagsordenen. — Efter hvad der blev talt igaar, syntes navnlig det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad) at have Animositet imod Valgmenighederne, men jeg tror, at det er uberettiget. Der er ligeledes blevet talt om, at Liendegivelsen til Sognepræsten skulde være et smukt og godt Baand, der bandt Præsten og den, der fødte Lienden, sammen; men tror man virkelig f. Ex., at Medlemmerne af Valgmenighederne i Sønder-Næraa, Nyslinge og Veistrup, som have sluttet sig om deres egne Præster, med stor og inderlig Glæde give disse Bidrag, som de efter den mugjældende Lovgivning ere pligtige til? Tror man virkelig, at det er et Baand, der binder dem til deres tidligere Sognepræst? Jeg tror det ikke. Jeg synes, det er forunderligt, at man ser med faa skjæve Blik paa disse nye Frimenigheder, thi man maa jo erindre, at det er den samme religiøse Aand, som gaar gennem disse Menigheder, der viser sig lige over for Statskirkens Præster. Lad os erindre, at den Præst, som Valgmenigheden paa Mors antog, var en af Statskirkens Præster, som nedlagde sit Embede, og at den nye Menighed, som er dannet tæt ved Svendborg, i Veistrup, har samlet sig om en theologisk Kandidat med bedste Karakter, der i adskillige Aar har været ansat af Staten som Kapellan i det nordlige Sjælland. Han har imidlertid givet Afkald paa en vistnok efter hans Stilling og Alder hurtig Ansættelse i Folketirken, for at følge sin indre Trang og den Opfordring, han fik fra Menigheden, til at komme derover og forkynde Ordet. Jeg tror, at det der mere end andetsteds kan siges at være et Menighedsbaand, der knytter disse Menigheder til deres Præst, og at man der mere end andetsteds kan sige, at det er den sande Kjærlighed, som bringer Offre. Derfor forekommer det mig, at det er noget urigtigt, naar man ser med uwillige Øine paa disse Menigheder, og alt for strengt paastaar, at en Ordning, som er til Fordel for dem, er for kasselig. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brig) syntes ikke at kunne sympathisere med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), naar dette ærede Medlem talte om, at der vilde komme mere og mere yderliggaaende Fordringer, at det var paa Tide, at man søgte at give denne Sag en helbig Ordning, og at det, man nu vilde give Befolkningen, ikke længe vilde tilfredsstillе den. Jeg giver det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds Ret i denne hans Paastand; jeg tror, at der i

denne Sag er en Stemning og et Nære i Befolkningen, som ikke let lader sig dæmpe. Man har allerede begyndt at forundre sig over disse Sogneinddelinger, disse Grændser og Linier, og over at en Graft eller en Tjørnehæt skal kunne adstille og forhindre, at man, naar man ikke vil gjøre Opoffrelse og iagttagte forskjellige Formaliteter, kan søge til den Præst, man ønsker at høre. Man har begyndt at forundre sig over, at man er indsluttet i faa nævre Grændser, at man ikke kan søge hen til den, til hvem man helst vil slutte sig i aandelig Henseende. Naar der har været talt om, at det gjøres yderliggaaende Fordringer, skal jeg udtale, at der ganske vist har reist sig Stemmer for Fordringer, som netop de Herrer paa den anden Side med hele deres aandelige Uvilling burde have langt mere aabne Øren for end vi. Man har rettet den væsentligste imod denne Side af Salen, at man her blodt bildte sig ind, at man var et fremadstridende Parti, men at man dog kun gif Halvveien, at man langt fra gif faa langt, som man burde, og at Alt, hvad man foretog sig, kun var Halvheder, fordi man ikke turde gjøre Skridtet fuldt ud. Disse Stemmer tror jeg ville vinde mere og mere Fremgang, dersom vi ikke i Tide faae en velgjørende og god Ordning af denne Sag. Jeg kan ikke forstaa den ærede Ministers overordentlig store Betæneligheder ved dette Lovforslag. Det synes, som om Præsternes Lønning med Penge for ham er det væsentligste Punkt, som han modsætter sig, men jeg har endnu ikke hørt en eneste Stemme i denne Sal ret for Alvor veise sig derimod, og at Lienden er en Statsindtægt, er jo en bekjendt Sag. Jeg tror, at den ærede Minister ikke fuldstændig kender den Bevægelse, som gaar igjennem Folket, thi ellers vilde han vistnok vise sig mere imødekommende imod det, som Flertallet fordrer. Jeg vil meget anbefale den ærede Minister at undersøge Forholdene og mulig strække sig faa vidt, at vi i denne Samling kunne faae Loven færdig; det er en af de Sager, som Folket allermeist venter paa, og en af dem, hvorfra heldigvis al Politik er adskillt.

Jagd. Jeg havde ikke tænkt at tage Ordet i denne Sag; men det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Th. Kruse) har rabadret faa haardt paa min Dør, at jeg vistnok er nødt til at se hen til ham for ikke at risikere at faae Døren Naet ind. Det ærede Medlem talte om Fokusfokus og Mangøvrer, som ere foregaaede her under den af ham omtalte Kjældernæste Sag. Det er for saa vidt meget rigtigt, at der den Gang foregik Fokusfokus og Mangøvrer, men det skete ikke fra min Side. Jeg protesterede fra første Færd af imod, at Thinget blev gjort til Lumleplads for sige Fokusfokus, og da det skete alligevel, fordrøede jeg, at man ved en Afstemning skulde vedkjende sig Ansvar for, hvad man gjorde. Her blev talt i Flertallets Navn, men der eksisterer ikke of-